

॥ मातृभूतशतकम् ॥

श्रेयांसि यं सकृदनुस्मरतां जनाना-
 माविर्भवन्ति सुमहान्त्यनपायवन्ति।
 तं त्वामनन्यशरणश्शरणं भजामि
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १ ॥

आनन्द सच्चिदमलात्मनि शङ्करे त्वय्-
 यन्तर्निषीदति भवन्तमहो विहाय।
 भ्राम्यामि मोहविवशो भवशोकखिन्नः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २ ॥

मदाससूनुरयमित्यनुकम्पनीये
 मय्यर्भके समधिरोप्य वृथाऽपराधान्।
 युक्तं किमेवमधिगन्तुमुदासिकां ते
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३ ॥

सौशील्यघस्मरधनस्मयनष्टसंज्ञान्
 अज्ञो विषीदति यदेष वृथानुधावन्।
 तत्पश्यतस्तव दया न कथं दयालो
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४ ॥

भक्तिं त्वयि श्रितवतां वद कः प्रहीणः
 सा वा तवाहमिति किं न सकृत्प्रपत्तिः।
 किं तद्वतामनवितासि कुतोऽस्म्युपेक्ष्यः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५ ॥

दासस्तवाहमिति यः सकृदप्युपैति
 रक्ष्यः स एष इति ते विधृतव्रतस्य।
 रक्षोऽहमस्म्यथ कियानफलो विलम्बः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६ ॥

आज्ञापयेः कथमये तव गर्भवासं
 दुःखापवर्गिणि गिरीश समाश्रयेयम्।
 आस्तां सहस्रमपि नानुगुणं त्विदं ते
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७ ॥

सर्वज्ञ शङ्करमहेशदयालु शब्दाः
 किं पारिभाषिकतयोपगता भवन्तम्।
 विज्ञापिते विलपितेऽपि किमित्युदास्से
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८ ॥

हीनैः सदाधिकृतिकैरपि धृष्यमाणे
 सावज्ञमेवमपदे मयि दृश्यमाने।
 नेदं क्षणं क्षणमुपेक्षणमाश्रयेथाः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९ ॥

आलस्यदुर्विषयसत्त्वपलापनिद्रा-
 पद्मामदाधिगदनीचसमागमादीन् ।
 विघ्नान् धुनीहि घटय त्वयि मेऽभिलाषं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १० ॥

क्वासावनन्यसुलभा भवदीयता मे
 भूयिष्ठनिष्ठुर विपद्विषमा क्व वृत्तिः।
 एतन्न किं तव यशोभरभङ्गभीतं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ११ ॥

सम्फुल्लचम्पकलसन्नवमल्लिकादि-
 हृद्योपचार रुचिरं भवदर्चनं मे।
 पाण्योस्तरङ्गय निरन्तरमन्तरात्मन्
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १२ ॥

दारैः सुतैश्शुभतमैर्द्रविणैः प्रशान्तैः
 स्वर्गापवर्गफलसिद्धिभिरभ्युपेताः ।
 नन्दन्ति ते करुणया किमसाध्यमस्याः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १३ ॥

कालं कियन्तमघदन्तुरमन्तरङ्गं
 त्वच्चिन्तनं तनितुमक्षममीक्षसे त्वम्।
 त्वद्भक्तये स्पृहयतश्शिव मे दयस्व
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १४ ॥

वित्तस्मयान्ध गृहकानन सम्प्रचार
 धौरेयभावमवधूय कदा मदङ्गी।
 स्तां त्वत्प्रदक्षिणविधौ करुणावशात्ते
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १५ ॥

स्यात्त्वत्पदं विदलदम्बुजसौरभश्री-
 विश्रामसीमभिरुदञ्चितवाक्प्रपञ्चैः ।
 स्तोत्रैर्विभो मम कदा नु सदानुबन्धि
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १६ ॥

पादौ प्रदक्षिणविधौ भवदर्चनेषु
 पाणी स्तवेषु फणितीरपि मेऽन्तरात्मनः ।
 ध्याने मनश्च विनियुङ्क्ष्व दयस्व मङ्गु
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १७ ॥

मूढोऽपटुर्भवदुपश्रयणक्रमेषु
 रूढोपतापविततिर्विपदां कदम्बैः ।
 सीमा तृषामहमतोऽस्मि तवानुकम्प्यः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १८ ॥

अम्बेयमप्रतिहतप्रतिपत्तिशक्तिः
 सर्वज्ञता च भवतो भुवने निरूढा ।
 भूतिश्च वां निरवधिस्तनयस्तु सोऽहं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १९ ॥

पुत्रादयो न सुखयन्ति हि भावभेदात्
 सोपाधिकप्रणयसम्भ्रमिभिः किमेतैः ।
 माता पिता च निरुपाधिकृपानिधिस्त्वं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २० ॥

उद्गद्गदस्वनगलं गलदम्बुनेत्रं
 रोमाञ्चकञ्चुकितमञ्चितघर्मबिन्दु ।
 त्वन्नामनि श्रवणगामिनि कल्पयाङ्गं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २१ ॥

दुर्लभ्यदुर्विपरिणत्यसुखानुबन्धि-
 विप्लावितेषु विषयेषु वृथा निपात्य ।
 मां खेदयन्न कथमुद्वहसेऽनुकम्पां
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २२ ॥

कन्दर्पकोटिशतसुन्दरमिन्दुरेखा-
 चूडं दरस्मितपरिस्फुरदाननेन्दुम् ।
 कान्तं नगेन्द्रसुतया कलये भवन्तं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २३ ॥

सृष्टौ स्थितावपि लयेऽस्ति तव प्रभुत्वं
 दुःखे तु मे द्वितयगोचरमेव दृश्यम् ।
 व्यङ्ग्यं तदन्तविषयं तव को विलम्बः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २४ ॥

मन्दस्मितैर्दिशि दिशि स्फुरदिन्दुचूडैः
 गौरीसखैः स्फटिकगौर मनोहराङ्गैः ।
 त्वद्विग्रहैः कबलयाविरतं मनो मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २५ ॥

प्रेमातिरेकशिशिरां त्वदपाङ्गधारां
 आनन्दसिन्धुवलमानतरङ्गरेखाम् ।
 सञ्चारयन्मयि सहाम्बिकया दयेथाः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २६ ॥

भ्रूकिङ्करास्तव विरिञ्चपुरन्दराद्याः
 कस्त्वां विरोत्स्यति निरोत्स्यति किं ममैनः ।
 दैन्यं ततो न बलवत् किमु दीनबन्धो
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २७ ॥

अन्वेति शङ्कर न यं करुणाङ्कुरस्ते
 कस्तं विलोकयतु जल्पतु को धिनोतु ।
 केयं विभो विमुखता मयि किङ्करेऽस्मिन्
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २८ ॥

भान्तं भवन्तमनघं मणिभूषणौघैः
 भान्त्योमया विमलविद्रुमपाटलाङ्ग्या ।
 शृङ्गारिताङ्गमुपयामि शशाङ्कगौरं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २९ ॥

मन्दस्मितैः करुणया शिशिरैः कटाक्षैः
 प्रेमातिरेकमधुरैरपि चाभिलापैः ।
 आनन्दयिष्यसि कदा नु सहाम्बया त्वं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३० ॥

गोपायितेति कुलदैवतमित्यजस्रं
 विस्त्रम्भतोऽर्पितभरं त्वयि दीनबन्धो।
 मामीक्षसे न कृपया यदि किं करोमि
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३१ ॥

एकं सकृद्यदलसो न पुराऽभजं त्वां
 नानादुरीशसतताश्रयदुर्विपाकः ।
 तस्यै न सोऽयमधुनाऽतिधुनाति चेतः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३२ ॥

एषा सुगन्धिचिकुरा जननी पिता त्वं
 का ते सुते मयि विभो करुणा प्रहाणिः।
 किञ्चापि सा न खलु सार्द्रहृदो जनन्याः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३३ ॥

त्वत्संविदा तरति शोकमिति श्रुतीनां
 भावो भवोन्नतिविधायि तवाभिधानम्।
 शोकापहं तदहमीश समाश्रयामि
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३४ ॥

त्वन्नामकीर्तनमघापहमाशयेन
 शंसन् पुराणनिकरो न किलार्थवादः।
 तत्संश्रयोऽहमकृपास्पदमस्मि किं ते
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३५ ॥

कर्मानुरोधि फलमित्यवगम्यमाने
 ह्येनोहतौ शुभविधौ च पटीयसस्ते ।
 कर्मेति कं प्रति तु वञ्चनचातुरीयं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३६ ॥

उत्सङ्गसीमनि सुगन्धिकचां निषण्णां
 उल्लासयन् कुचतटीनखरावमर्शैः ।
 आभासि शङ्कर निरन्तरमन्तरङ्गे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३७ ॥

मन्देतरैरखिलमान्तरमन्धकारं
 माणिक्यभूषणमहोर्मिभिरंशुजालैः ।
 धुन्वन्वपुस्तव विभासय मानसे मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३८ ॥

अन्तर्वसद्भवदुदारपदारविन्द
 सन्दर्शनाय मम तत्प्रतिरोधकं द्राक् ।
 अंहः कवाटपटलं विघटय्य देव
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३९ ॥

चेतो मम त्वदनुचिन्तनबद्धतृष्णं
 मुष्णन्ति तच्च विषया मुहुरेधितार्थाः ।
 विघ्नान् जहि त्वयि विजृम्भय भक्तियोगं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४० ॥

दृक्कृणितेन जगतः खलु सृष्टिरेषा
 तेनैव तेऽवनलयौ भुवने निरूढौ ।
 तेनैव संहर ममाघततिं दयालो
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४१ ॥

अङ्गं शिरीषमृदुलं परुषैर्ममाश्म-
 प्रायैर्वचोभिरभिपीडितमीडनार्थं ।
 यत्तावकं तमपराधमिमं सहस्व
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४२ ॥

मन्दस्मितैर्भ्रुकुटिभिर्मधुरैः कटाक्षैः
 वामभ्रुवां नवनवैश्च वपुर्विलासैः ।
 त्वां नोऽभजं तरलितस्तदिदं सहस्व
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४३ ॥

मन्दस्मितं मदनसुन्दरमिन्दुचूडं
 उत्सङ्गविस्फुरदुमोरसिजस्पृशं त्वाम् ।
 ध्यायन्वसानि दिवसानि नयन् कदा वा
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४४ ॥

पाटीरसारलहरीं तुहिनांशुधारां
 सौधाकरीमपि झरीमवमन्यमानः ।
 त्वच्चिन्तनप्रभवनिर्वृतिभिः कदा स्यां
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४५ ॥

त्वामस्म्यसावजमुपासितुमक्षमोऽहं
 मोहान्धया बत धिया न यदेतदेनः।
 हार्या त्वयैव कृपया मम दुर्दशेयं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४६ ॥

वित्तार्जनस्य सकलः किमसावनेहा
 नेह स्थितेः फलमहो भवतो धनेहा।
 इत्थं दुरीश्वरगिरां पदमस्मि दीनः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४७ ॥

सांसारिकानवधिखेदपरम्परासू-
 न्मज्जन्निमज्जदिव सीदति मानसं मे।
 आश्वासयाशु कृपया न किमीक्षसे त्वं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४८ ॥

लक्ष्मीपतिस्तव पदाभरणे स शेते
 भिक्षाटनेन वद कं प्रतिविप्रलम्भः।
 जानाम्यहं न किमशेषजगत्पतिं त्वां
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४९ ॥

संसृत्युदन्वति वितन्वति दुःखमोह-
 ग्राहैर्व्यथामहह मे दृढमज्जनेन।
 त्वं क्रीडसीति सदृशं तव किं दयालो
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५० ॥

मात्रा सुगन्धिकचया भवता च पित्रा
 युक्तः प्रसूजनकहीन इवावसीदन।
 अस्मीति वां जगदधीश्वरयोरयुक्तं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५१ ॥

मौढ्यादपाटवभरादपि पूजनं ते
 नाहं तनोमि तदहं व्यथितो भवामि।
 विघ्नानपास्य वितर त्वदुपासनां मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५२ ॥

त्वद्वन्दनं ननु जगत्त्रयवन्द्यतायै
 त्वत्पूजनं तु भुवनत्रयपूज्यतायै।
 पुण्योच्चयेन तदिदं भवदीयता मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५३ ॥

अल्पं महच्च सकलं फलमर्पणीयं
 देव त्वयैव खलु तत्किमपीहमानः।
 त्वामाश्रयाम्यगतिको वद किं तवागः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५४ ॥

कन्दर्पदर्पहरसुन्दररूपधेये
 मन्दस्मिते भुवनमङ्गलनामधेये।
 खेदापहे भवति खेलय मानसं मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५५ ॥

सूर्योदये तिमिरजालमिवार्तिजालं
 धावन्न किं मम विभो यदि दृक्पथे स्याः।
 किं मे तथा न दयसेऽनुचितो विलम्बः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५६ ॥

त्वं त्रायसे यदि निवारयितुं क्षमः को
 लभ्यं किमस्ति तव मय्यवसीदतीत्यम्।
 किं हीयते मदवने तव किं विलम्बैः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५७ ॥

चन्द्रोपलामलभवत्कमनीयमूर्ति-
 सम्पूजनं सुदृढभक्त्यनघोपचारैः।
 ईहे सदा रचयितुं घटयाशु तन्मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५८ ॥

संसारसिन्धुसमुदित्वरखेदमोद-
 वीचीपरिभ्रमपरिश्रमनोदनं मे।
 आकल्पय त्वदभिराधनहर्षभूतं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५९ ॥

भक्तिस्पृशो भवति तस्य न शर्म तेन
 त्राणव्रताश्रुतिषु वा न सकृत् प्रपन्नः।
 कस्मात् करोषि करुणां न मयि प्रपन्ने
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६० ॥

यन्मां न पालयसि तत्त्वदपाटवाद्वा
 यद्वा मदीयदुरिताद्वद नाथ नाद्यः।
 सर्वेश्वरो ननु भवानत एव नान्त्यः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६१ ॥

विश्वाधिनेतरि विपन्नजनावनस्थे
 नाथे सति त्वयि न यन्मम खेदभङ्गः।
 तत्ते यशोहरमतो विनिवेदयामि
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६२ ॥

अस्योद्यतः समुपरोद्धुमनात्मनीनं
 सत्यं भवानघफलार्त्यनुभावनासु।
 नेशस्तु सोढुमियदस्म्यहमार्तबन्धौ
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६३ ॥

आमज्जतः प्रतिपदं विपदम्बुराशौ
 दृप्तं मम श्वसितुमप्यनधीश्वरस्य।
 किं पश्यतस्तव दया न कियान् विलम्बः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६४ ॥

स्वर्धेनवो न कति नो कति कल्पवृक्षाः
 भ्रूवश्यतां न कति यान्त्यपरेऽप्युदाराः।
 भक्तिस्पृशां त्वयि भजे तमहं भवन्तं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६५ ॥

एनामुपप्लवभरैर्जटिलामवस्थां
 प्राप्तं हि मां परिहसन्ति नितान्तमन्ये।
 त्वञ्चेन्न पश्यसि दयार्द्रदृशा गतिः का
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६६ ॥

श्रीशशशरः कनकभूमिशरशरासो
 वासस्तु रूप्यशिखरी धनदः सखा ते।
 त्वामाश्रितस्य मम किन्न धुनोषि दैन्यं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६७ ॥

अत्यङ्कुरार्णमुखखेदमहार्णवेऽस्मिन्
 मग्नस्य शङ्कर ममोत्तरणं प्रकल्प्य।
 त्वद्वपूजनं घटय सङ्क्षपितान्तरायं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६८ ॥

लोकेऽतिवर्तितुमलं तव शासनं कः
 पद्मासनो भवतु पद्मविलोचनो वा।
 तद्गुर्लिपिं विधिकृतामपि मे विलुम्प
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६९ ॥

निःसारतामपि विदन्विषयेष्वमीषु
 निःसीमसक्तिरहमेषु हि गाढमूढः।
 रक्ष्यस्त्वयैव करुणानिधिना प्रसह्य
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७० ॥

मञ्चे तरङ्गितमणित्विषि पुष्पकलशे
 मन्दस्मितं सह कदाऽम्बिकया भवन्तम् ।
 पश्यामि पश्चिमतनूपहितोपबर्हं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७१ ॥

मय्यात्मनीनविमुखे मलिनस्वभावे
 निर्वेदसागरनिमज्जनविप्लवेऽस्मिन् ।
 कस्माद् भवस्यकरुणः करुणानिधे त्वं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७२ ॥

रुद्राक्षभृद्भसितभूषणधन्यमूर्तिः
 भावं वहन् प्रमुदितं भवदेकतानम् ।
 कालं क्षिपेयमिति साधय कामनां मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७३ ॥

त्वं चिद्धनोऽस्यहमसौ जडिमैकसीमा
 दुःखाकरः पुनरहं सुखशेवधिस्त्वम् ।
 युक्ता न ते स्थितिरियं तव गर्भवासे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७४ ॥

खेदं हरिष्यसि कदा शिशिरैः कटाक्षैः
 मोदं करिष्यसि कदा मृदुभिर्वचोभिः ।
 इत्युत्सुकोऽस्मि करुणां कुरु किङ्करेऽस्मिन्
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७५ ॥

पाति प्रसह्य न किमर्भकमात्मनीनं
 संयोजकैर्गुरुजनः स्मर तं क्रमं त्वम्।
 भक्तिं बलाद्भवति कल्पय मे दयालो
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७६ ॥

सोऽहं न किञ्चिदपि साधु करोमि पापः
 तुङ्गं पदं त्वभिलषामि तदप्यलज्जः।
 त्वद्मातृतासदयतागरिमावमर्शी
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७७ ॥

शक्तो न कश्चिदपि शासनमन्तरा ते
 कः सेव्यतां त्वदितरः किमितः फलं वा।
 स्वामिन्नुपैमि शरणं करणैस्त्रिभिस्त्वां
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७८ ॥

मृत्युञ्जयोऽसि कमलापतिवल्लभोऽसि
 तन्मृत्युदैन्यविपदोरपदं त्वदीयम्।
 त्वामाश्रितस्य मम किं सदृशी दशेयं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७९ ॥

किं जामिता न भवतो मम दुःखधारा-
 निर्मातुरस्मृतिपदं किमुपांशुयाजः।
 कस्मात्प्रभो किमपि शर्म न किं विधत्से
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८० ॥

क्वाहं क्व चोन्नतपदस्पृहयालुतेय-
 मात्मैव मामपहसत्यधुना तथाऽपि।
 त्वत्संश्रये सति किमस्ति दुरापमीश
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८१ ॥

कस्याग्रतः प्रकटयानिरदानकाण्डे
 कं हर्षयाणि नुतिभिः कमुपाश्रयाणि।
 मोघः श्रमेषु निपतेयमतो दयेथाः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८२ ॥

किं विद्यया किमु धनेन किमात्मजैर्वा
 किं जायया किमितरैस्त्वयि चेन्न चेतः।
 आनन्दशेवधिमतस्त्वयि देहि भक्तिं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८३ ॥

दासोऽस्मि दैन्यविवशस्त्वयि सर्वलोक-
 साम्राज्यसम्पदमकम्पितमश्रुवाने ।
 यत्तन्न ते समुचितं विमृश प्रसीद
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८४ ॥

त्वामाश्रितस्त्वदितराश्रयदैन्यभङ्गं
 अङ्गीकरोमि जगदीश कथं कथं वा।
 त्वां नायशः स्पृशतु तत्त्यज मय्युपेक्षां
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८५ ॥

श्रान्तं वपुर्दुरधिपाश्रयधावनान्मे
 श्रान्तं वचो दुरधिपस्तुतिधोरणीभिः।
 क्रान्तं मनो दुरधिपाश्रयचिन्तयैव
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८६ ॥

हेमस्फुरत्तनुतरङ्गितकान्तिधारा-
 सम्प्लाव्यमानमणिभूषणदिव्यभासम्।
 मन्ये भवन्तमुमया मणिहेमपीठे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८७ ॥

स्वानन्दबिन्दुलव सम्प्लवमानसर्व-
 ब्रह्माण्डमण्डलमखण्डितवैभवं त्वाम्।
 कस्तोषयेत्तदपि तुष्य परिभ्रमैर्मे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८८ ॥

कारुण्यनिर्भरसुधारसशीतलाभिः
 काले कदा तव कटाक्षपरम्पराभिः।
 कष्टां दशामुपजहानि दृढोपगूढः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८९ ॥

भक्ताभिभूत्यसहनो भवसि प्रतीतो
 भक्तोऽस्म्यहं त्वदभिधाग्रहणप्रसक्तः।
 तस्यास्य ते मयि कृपा न कथं विषण्णे
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९० ॥

दृक्केलयस्तव कृपारसशीकराङ्गाः

यास्तासु तत्तदवनप्रवणासु चेत् स्यात्।

एका पुनर्मदवनप्रवणा क्षतिः का

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९१ ॥

श्रेयो रुणद्धि यदि पापगणस्तदा त्वां

त्वन्नामकीर्तनमघक्षपणक्षमं मे।

किन्नास्ति किं न दयसे मयि हन्त खिन्ने

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९२ ॥

तातप्रसूतनयदार सुहृद्भिरेवं

अर्थोपपत्तिविरहादहहावसीदन् ।

नेतुं क्षणं न निपुणोऽस्मि ततः प्रसीद

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९३ ॥

श्रीशैलराजसुतया शिशिरैः कटाक्षैः

मां वीक्ष्यमाणमसकृन्मधुरस्मितेन।

सम्भावयन्मयि कदा नु दयिष्यसे त्वं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९४ ॥

पारे भवारख्यजलधेर्भगवन् कृपाकू-

पारे भवत्यवतरिष्यति मे कदा वा।

प्रेम्णा तृणीकृतपदं सकलं वितन्वन्

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९५ ॥

निर्धूतदुस्तिमिरमस्तसमस्ततत्तद्-
 दुर्वासनं हृदयमेतदये वितन्वन्।
 अस्मिन् भविष्यसि कदा नु सुखं निषण्णः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९६ ॥

मद्वर्णनैस्तव कदाऽस्तु मनः प्रसादो
 महृक्पथेऽस्तु च कदा तव दिव्यमूर्तिः।
 मत्कर्णगं तव वचोऽस्तु कदेति साशं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९७ ॥

कालेऽर्कनन्दन लुलायकटुस्वनोद्य-
 त्कर्णज्वरापनयनैर्भवदुक्षजैर्मे ।
 ध्वानामृतैः किमपि शर्म विनिर्मिमाणः
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९८ ॥

यं ते दया स्पृशति तन्नयनान्तदासाः
 ब्रह्मादयो जगति दीनजनास्पदा सा।
 दीनाग्रणीरहमतः पुनरुक्तिरेषा
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९९ ॥

अन्यन्न मेऽभिमतमीश तदर्प्यतां वा
 मा वेप्सितं तु तदिदं भवताऽर्पणीयम्।
 यत्सर्वदा निभृतवृत्त्यभिधानमित्थं
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १०० ॥

हे शङ्कर स्मरहर प्रमथाधिनाथ
 मन्नाथ साम्ब शशिचूड शिव त्रिशूलिन।
 श्रीचित्सभेश करुणाकर फालनेत्र
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १०१ ॥

एवं स्तवं प्रपठतां उपशृण्वताञ्चा-
 रोग्यायुरच्छशिवभक्ति धनर्द्धि विद्याः।
 दद्याः सुतानपि यशश्च विमुक्तिमन्ते
 श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १०२ ॥

श्रीमातृभूत शिव चन्दनसान्द्रलिप्तां
 सङ्कलप्तहेमतिलकां श्रितपुष्पमाल्याम्।
 अक्षणाऽमुना तव तनुं पिबतोऽक्ष्युदन्या
 स्यान्मे यथाशु फलिनीश तथा दयेथाः ॥ १०३ ॥

मनो मे विक्रीतं तव चरणसेवां कलयितुं
 कृपामूल्यं लब्धं सुरभिचिकुरे सम्प्रति मया।
 न जाने तदुष्टं निवसति च वा धावति च वा
 कृतं भूयो भूयः करतलयुगास्फालनमुमे ॥ १०४ ॥

॥ इति श्रीश्रीधरवेङ्कटेशार्यविरचितं मातृभूतशतकं सम्पूर्णम् ॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:
http://stotrasamhita.net/wiki/Matribhuta_Shatakam.

📄 generated on February 28, 2025

Downloaded from 🌐 <http://stotrasamhita.github.io> | 📖 StotraSamhita | Credits